

Altynköpri gyrgynçylygy

Category: Kitapcy,Taryhy makalalar

написано kitapcy | 23 января, 2025

Altynköpri gyrgynçylygy ALTINKÖPRÜ KATLIÂMI – 28 Mart 1991

2. Körfez Savaşı sonrası, asrın başından beri demokratik bir düzen özleyen Irak halkına, büyük güçlerin propagandası, güven vermesi etkili olmuştur. Bu baskıcı, soykırımcı idareye karşı ayaklanmalar olmuş ve her hareketin ardından da yine zararlı çıkan Türkmenler olmuştur. Güya ayaklanmayı bastıracak yönetim güçleri, olaylarla ilgisi olsun olmasın, çoğunluk kendi hâlindeki çoluk, çocuk, kadın ve yaşlı kimi yakalamışsa kurşuna dizmiş, yüzlerce insanı katletmiştir. Top, tank ve füzelerle her yere saldırmış, şehri harabeye çevirmişlerdir. Her olay, her bahane “Türk’ü buluyor”. Arkasız kabul ettikleri bu toprakların gerçek sahiplerini topraktan silmeye çalışılmaktadır. Suçumuz Türk olmağı.

Binlerce yıldır devlet kurmuş, çoğunluğu şehir ve kasaba hayatında, silahlı ayaklanmayı düşünmeyen bu şerefli halkın bu şekilde silinip yok olacağı günü bekleyenlerin anlamadığı bir başka şey ise Türk kültüründe var olan millet ve tarih şuuruyla her zaman bir çözüm üretebilmesi ve çabasını derinleştirmesidir. Bazen ölümler dirilişin habercisidir. Altınköprü’de katledilenler 300 milyon Türklüğün şehididir. Her Türk onları ve diğer acı çeken can veren milletin bu mazlumlarını unutmayacaktır. Onların mücadelesini gerçekleştirecek, Saddam ve uşakları ve büyük güçlerin görmezlikleri ve kural tanımayan insanlık dışı kalabalıkların hesabını görecektir.

Kerkük halkı böyle bir durumda çareyi kuzey bölgelerine Altınköprü, Erbil ve Süleymaniye’ye kaçmakta bulmuştur. Arkalarındaki Irak ordusu, ceylanın peşindeki vahşi sırtlanlar gibi kovalıyordu. Askeri güçler ve destekçileri de hızlı bir şekilde kuzeye doğru ilerliyor; yolları üstündeki Kerkük ile Erbil şehirleri arasında bulunan, şirin ve büyük bir Türk kasabası olan, Altınköprü’de, Tuzhurmatu’da yaptıklarından

daha ileri gitmiş, yüzlerce masum Türk'ü kadın çocuk, yaşlı genç, erkek, özürlü insan, hamile kadın demeden katletmişlerdir. Evler, ev araları, sokaklar ölümü çağırıyor, gerekçeleri ise "Ayaklandınız" oluyordu.

Altıncöprü... Şehitler, gaziler şehri. Sığınılacak bir yaratan kalmış, bu vahşetin her tarafa yayılmasıyla birlikte, vahşetin kendilerini yakalayacağı korkusuna kapılan binlerce kişi bu defa doğa şartlarını hiçe sayıp, aç, ayakkabısız, arabalı, yaya daha yukarılara kaçıyor, bir kısmı İran topraklarına geçmeğe çalışıyor, ortada can pazarı yaşanıyor.

Saddam ve ondan öncekiler döneminde yaşanan sistemin yarattığı katliamlarda Kurmançlar Türkmenlere sığınmış, onlar tarafından korunmuş, bu defa hepimizin ortak tarihi vatanı, mazi devleti Türkiye bu kaçanlara bağrını açıyor ve Hakkâri, Şırnak Vadisi kaçanlarla doluyordu. Yarım milyon (çoğunluğu Kurmanç aşiret mensubu) Türkiye Cumhuriyeti Devleti ve halkının yardım ve sevgisiyle canlarını kurtarıyordu.

Son gelişmeleri iyi kullanan ABD ve diğer güçler, stratejilerine uygun bir zemini kaçırmamış, güya, "Saddam'ın katliamından halkı kurtarmak adına", BM'de bir karar aldırarak 36. paralelin kuzeyini "Uçuşa yasak bölge" ilân etmişti. Daha sonra çeşitli kararlarla güvenli bölge ilân ettikleri kuzeyde, değişik senaryoları gerçekleştirmek üzere devreye giren güçler, bazı aşiret reisleri ve maiyetine sağladıkları maddi ve siyasi haklar, yine biz Türkmenler için hiçte güvenli bir ortam olmadığını, değişik bir kuşatılmışlığı ortaya çıkarıyordu.

Türkmenlerden Türkiye'ye sığınanların önemli bir kısmı geri dönmeyecektir; bir kısmı dünyanın dört bir yanına, birçok ailenin her ferdi bir başka kıtaya, bir başka ülkeye dağılmak üzere. Çünkü Türkmenlerin büyük çoğunluğunun ailesi, ev barkı "güvenli bölge" ilân edilen 36. paralelin altındaydı. Ne Altıncöprü ne Kerkük ne de Musul (Manidar değil mi, Musul 36. paralelin üzerinde olmasına karşın, güvenli bölge içerisine alınmamıştır) bu güvenli bölge içerisine girmiştir. Bu bölgeler Saddam rejiminin eli altındadır. Kerkük ve daha güneyde yaşayan iki milyondan fazla Türkmen, Saddam'ın

insafına terk edilmiş.

Böylesi bir katliamı görmemek, bilmemek diye bir durum olabilir mi? 3 milyondan fazla Türkmen Türk'ü, bugün bile, bunca gelişme karşısında bile görmeyen güçler, Türkleri yeni bir soykırıma devretmiştir. 1992-1993'ten itibaren Irak'ta Türk varlığını yok etmeye, eritmeye, göçe, mal ve mülklerine el koymaya devam eden Irak yönetimi, bir yandan da değişik bir katliamı yapan BM ve "Süper Güçler!" işkenceyi görmezlikten, duymazlıktan gelmektedir.

İki kara vahşetin arasında kalmış; binlerce yıllık şerefli bir mazinin, üstün insanlık şerefine çocukları biz Türkler, Irak Türkmenleri dağıtılmaya, yanlarına ihtiyaçları olabilecek hiçbir şeyi almadan âdeta «Kırım sürgünleri gibi» dağıtılıyor, Türk'ü yok etme düşünceleri gerçekleşiyordu. Her gün aileler, ya güneye veya kuzeye sürülmektedirler. Bütün bu sürülmeler Türkmenlere ait ev, işyeri ve arazileri başka ailelere dağıtılması plânına göre uygulanmaktadır.

II. Körfez Krizinin, Irak Türkmenlerine getirdiği diğer bir sıkıntı da ailelerin düştüğü kopukluk, birbirlerinden haber alamama, birbirlerinin yanına gidip gelememeleridir. "Güvenli Bölge" dedikleri kısımda yaşayanlar üç milyondan fazla Türk'ün ancak onda biri iken, Saddam'a terk edilenler bu insanların yüzde doksanıdır. "Güvenli Bölge" ilân edilen yerlerde yaşayan Türkmenler, (bir kısmı Kerkük'e yapılan saldırılar sonucu o yöreye yerleşmiştir) bu defa bir yüzyıldır, isyan, ayaklanma, bazen İran'ın, bazen Irak'ın yanında çarpışmak ve bundan statü çıkaran bazı "aşiret derebeylerinin" anlayışına bırakılmıştır.

Alıntı Kaynak: Şemsettin KÜZECİ, Ortadoğu'da Türk Katliamları, 2017 İstanbul. Taryhy makalalar